

 В С	8983	 P
	III	

С.В. ИВАНОВИЧ
ИВАНОВИЧ
С.В. ИВАНОВИЧ

8983

155thellon

K. H. L. N° 6.

b. 2 1/2

3286 Prawo

PRZEKONANIE

Tasnie Wielmożnego Smc Pana

JOZEFA KULWIECA

SEDZIEGO ZIEM: i POSŁA Pttu OSZMIAN:

w Czasie przychodzący Materyi o danie Deputacyi
do ostatecznego udecydowania.

Zwołany na ratunek Oyczyzny Narod, powierzył nam w prawidłach Instrukcyow swe czucie, polecił nam Nayjaśnieyszy Królu, albo przyiąć świadectwo ostateczney zguby, albo do podźwignienia nieszczęśliwey Oyczyzny prędkie obmyślać środki. Nieraz to pierwszy Narod nasz w mdlejącej widziemy postaci, nie raz to pierwszy pod jarzmem nieszczęść, smutku, i niesławy stękamy.

Polak im sroższym był tkniony upadku widokiem tym wspanialszego do ratunku nabywał zawsze serca.

Jeżeli dzisieysza rzeczy postać uymuie nam zupełnego powstania nadzieję, jeżeli Kray nasz do cierpienia tylko i niedoli przeznaczonym został, przynajmniej wewnątrz nas samych, łączmy do wzajemnych zaufań, do wzajemney zgody sentymenta nasze.

Bliki mamy do tego środek, oto wspólne porozumienia się ułatwić trudność, i materyi dzisieyszey, i materyi następnych zupełnie powinno.

Wyznaczać do Mocarstw nam przyjaźnych Posłow, jest to prawda, albo trudney i nie podobney, albo nieprędkiey barzo oczekiwać satysfakcyi, ależ i to jest prawda, że dać Delegacyą, jest to dać moc i Plenipotencyą, jakowabądźkolwiek Delegowanym; a możemyż to dziś sobie przywłaszczać, co nam dozwolonym nie jest? możemyż to stanowić, na co mocy nie mamy? Daymy uwagę, że nawet ważność sama Delegacyi takowey, jakazby być mogła, gdyby przez nieumocowanych stanowioną została? Nayjaśnieyszy Królu! jesteśmy reprezentantami naszych Współ-Braci, jesteśmy tłumaczami tylko serca i woli Narodu, ale jego to dziełem, jego to być powinno myśla i obiektem, czy Delegacyi choćby z ograniczoną mocą i zostawieniem sobie decydowania żądać, czy na wysłanie udzielnych Posłow godzić się.

Złożmy przeto Instrukcyę naszą u JWW. Ministrow Pieczęci Obojga Narodow, tam poznana i wyciągnięta, tym czasem, nim dzisieysza materya koniec swój weźmie, ogólna Narodu wola, w krótkim brzmieniu przeniesiona w Projekt, każdemu z nas pożądaną przyniesie słodycz, gdy odniesiemy Współ-Braciom naszym pomyślnego powierzenia i ufności, a troskliwości dzisieyszey owoce.

Nie będziemy na ten czas, albo przynajmniej mniej będziemy przed Bracią, przed Powszechnością sądzić, gdy nie opuścimy, co nas w oczach świata sprawiedliwemi, co nas rozważającami uczynić może.

Wszakże zważmy Prześwietne Zgromadzone Seymujące Stany, że prócz oto dziś do rozwiązania przychodzących Projektow, mamy jeszcze dezyderyow nam powierzonych aż nadto.

Krótki jest zamiar Seymu, krótki czas jego. Nie będziemy mogli Przekazać Stanie Rycerki wszyscy Active poparć danych nam Instrukcyow naszych, a jesteśmy powinni.

)i(

Jle

Jle w tey Izbie Kollegow liczyć mam honor, tyle zapewnie uformo-
wanych widziałbym żądań i Projektow.

Czyżbyśmy w ów czas wzajemnych nie doświadczyli, równie jak
dzisiaj utrudzeń, czyżbyśmy czasu tak szanownego na samych
tylko niestrawili sprzeczkach, czyżbyśmy na ostatek okryci nie-
sławą, nie ściągneli na nas od Współ-Braci naszych żalu i wy-
rzuceń?

Ułożone przez JWW. Ministrow Pieczęci Projekta, a ułożone sto-
sownie do Instrukcyow naszych, przyniosą powszechny dla ka-
żdego Woiewództwa, Ziemi i Powiatu szczególny ich żąda-
nia skutek, a ku udecydowaniu dzisiejszey materyi, pokażą nam
drogę.

Przytła chwila Najjaśnieyszy Królu, w śród ktorey stojąc Narod,
winien jest jak naysprędsze poprawy losu własnego obmyślać
sposoby, winien jest rychło i skutecznie zamiarow swoich do-
konywać dzieło, ależ winien, z nawiększą we wszystkim,
ile w terażniejszych zdarzeniach rozważą i ostrożnością czy-
nić.

Nie bierzmy dawnych za przykład nam czasow, pomniemy, że rów-
nie zwłoka czynnościow Seymu, jak i nieroztropne postępo-
wania jedynym częstokroć bywają do upadku śródkiem.

Pilnujemyż Stanie Rycerski obowiązkow naszych, nie bądźmy ufno-
ści i zlecenia Braci naszych zdraycami.

Losy ich pomyślnościow, i przeciwnie ich skutki nam są oddane,
My to Najjaśnieysze Stany będziemy winni Bogu, Braci na-
szym, Powszechności, sumnieniu, i całej nawet Europie prac
naszych Seymu dzisiejszego rachunek.

Złożmyż więc Instrukcyę naszą u JWW. Ministrow Pieczęci, tam
obaczmy wolę, chęć, i polecane nam rozkazy Narodu, inaczej
czyż to podobno będzie, aby każdy z nas JWW. Kolledzy
miał dosyć czasu do podania stosownego Instrukcyi swojej Pro-
iektu, pierwszeństwo same decydowania, więceyby przyniosło
sprzeczeki, niżli dogodnego każdemu z nas zamiaru.

Nie zostaje nam, jak prosić Ciebie JWielm: Marszałku Seymowy,
abyś do tych trudow, które dla Dobra Kraiu, dla miłości
swobod Polaka, dla uszczęśliwienia Współ-Braci Twoich, i chę-
tnie, i pracowicie podejmować raczysz, przyjął jeszcze upro-
szenie Imieniem Izby JWW. Ministrow Pieczęci Obojga Na-
rodow, aby jedenże z Tobą mający zamiar poprawy losu Oy-
czyzny, nie odbiegli właściwey i Urzędowi i Cnocie ich fa-
tygi.

Ten Projekt, który podaę, i o którego przeczytanie (nie kończąc
Głosu moiego) upraszam, znajdzie w uwadze Najjaśnieyszych
Stanow sprawiedliwe poparcie. * *Czyta się Projekt.*

Chcieć na to nieprzestać (śmiało powiem) jest to chyba chcieć,
aby Sejm dzisiejszy mało był czynnym, i to tylko czynnym,
co do zguby Narodu, jest to chcieć wspólney zgody, i porozu-
mienia się zostać nieprzyjacielem, jest to chcieć, aby Instrukcyę
naszą żadnego nie miały skutku.

Widzę wszystkich w Tey Prawodawstwa Świątyni o Dobro, o szczę-
śliwość, o los Ojczyzny gorliwych Mężow, i podziwiać się wi-
winieniem, że śródka do wzajemnego sobie dogodzenia chybić
nie zechcemy.

Złożmy powtarzam Kolledzy Dobrodzieie u JWW. Ministrow Pie-
częci Instrukcyę naszą.

Narodzie! upływa czas, momenta tak drogie, tak kosztowne nikną.
Narodzie oto klęski, oto nieszczęścia do wyższego coraz pamię-
tay, że wzmagają się wzrostu.

Z miejsca mego przy podanym Projekcie stoię, i o przystąpienie do
decyzyi, końcem zabezpieczenia naysprędszego terażniejszey Naro-
du niedoli, dopraszam się.

0022287

Biblioteka Jagiellońska

